

ETTER JORDPÅKASTELSEN

Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene, jeg følger med.

La intet mer meg skille fra nåden din,
og gjør meg ganske stille, o Jesus min.
Ved dine føtter ene er barnet trygt,
på deg, på deg alene min tro er bygt.

Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.
Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem.

Takk for all vennlig deltagelse.
Familien

Prest: John Daniel Solhaug
Organist: Maria Daniela-Raasch
Solist: Dag Erik Enoksen

NATHANIELSEN
GRAVFERD

© inmemory.no | Design: 1198

Inger Marie Solberg

★ 15 - 11 - 1937 † 8 - 4 - 2024

Nathanielsen seremonirom
torsdag 18. april 2024

O STORE GUD

ÅPNINGSSALME

O bli hos meg! Nå er det aftentid,
Og mørket stiger - dvel, o Herre blid!
Når annen hjelp blir støv og duger ei,
Du, hjelpeløses hjelper, bli hos meg!

Snart svinner livets dag, det kvelder fort,
Og jordens lys alt mørkner og går bort,
Forandrings skygge følger tro min vei -
O du som ei forandres, bli hos meg!

O la meg se ditt kors i dødens gys,
Driv mørket bort og vær meg livets lys!
Da skinner morgenrøden på min vei.
I liv og død, o Herre, bli hos meg!

NOCTURNE

SALME FØR TALEN

Kjærlighet fra Gud
springer like ut
som en kilde klar og ren.
I dens stille bunn,
i dens dype grunn
gjemmes livets edelsten.

Kjærlighet fra Gud
som en yndig brud
kommer smykket til oss ned.
Lukk kun opp din favn,
kom i Jesu navn,
himlen bringer den jo med.

Kjærlighet fra Gud
er det store bud,
er det eneste jeg vet.
Bli i kjærlighet,
og du har Guds fred,
for Gud selv er kjærlighet.

HERENS BØNN

Vår Far i himmelen!
La navnet ditt helliges. La riket ditt komme.
La viljen din skje på jorden slik som i himmelen.
Gi oss i dag vårt daglige brød, og tilgi oss vår
skyld, slik også vi tilgir våre skyldnere. Og
la oss ikke komme i fristelse, men frels
oss fra det onde. For riket er
ditt og makten og æren
i evighet.
Amen
*

SALME ETTER TALEN

Fager kveldsol smiler over heimen ned,
jord og himmel kviler stilt i heilag fred.

Berre bekken brusar frå det bratte fjell,
høyr, kor sterkt det susar i den stille kveld!

Ingen kveld kan læra bekken fred og ro,
ingi klokke bera honom kvilebod.

Så mitt hjarta stundar, bankande i barm,
til eg eingong blundar i Guds faderarm.